Albert Om: “Tenim la millor feina del món, però ara és més difícil exercir-la”

El periodista obre la V Setmana dels Rahola amb una conferència inaugural a la Universitat de Girona al voltant de la pregunta: qui té el poder?



Albert Om, ahir, durant la confer ncia inaugural de la Setmana dels Rahola Foto: JOAN SABATER.

Albert Om no només va demostrar mantenir intacte el seu poder de convocatòria omplint ahir l'Aula Magna de la Facultat de Lletres de la UdG, sinó també mantenir en forma el seu poder comunicatiu oferint una conferència farcida de contingut a propòsit d'una pregunta sense resposta fàcil: qui té el poder? El mateix periodista osonenc ja va admetre que segurament els assistents se n'anirien amb tants o més interrogants que abans, però el públic que va omplir la sala va sortir més que satisfet de la conferència inaugural de la Setmana dels Rahola, que serveix de prolegomen de la celebració dels premis Carles Rahola de comunicació local, que aquest any s'atorgaran el 23 de febrer a l'Auditori de Girona.

Qui té, doncs, el poder? Om va partir d'aquest enunciat per desplegar un reguitzell de temes i qüestions relacionats amb el mitjà periodístic d'avui en dia, aquest que a vegades s'oblida de ser el “quart poder per creure's tenir el primer”. En plena era de reequilibri de poders, Om va exposar que en aquests últims deu anys, i arran de la crisi, s'han percebut dues grans conseqüències: que el poder invisible, l'econòmic, “s'ha fet visible” i que el poder “de la gent s'ha materialitzat més que mai gràcies a les noves eines de comunicació disponibles”.

Així, amb el periodisme conscient que les seves parcel·les de poder “s'estrenyen per dalt i per baix”, Albert Om va exposar les que, segons ell, són algunes de les característiques inherents al poder: com ara l'opacitat, l'endogàmia i el proteccionisme, entre altres.

Pel que fa a les conclusions, el periodista de RAC1 va assenyalar que el poder econòmic i el polític tenen cada cop més rellevància i, per contra, el de grans mitjans de comunicació, menys, perquè estan lligats de mans i peus o bé per les subvencions (el poder polític) o bé pels préstecs (el poder bancari). O totes dues coses. “Algú mou la cadira del poder i percebem que les estan movent”, va sentenciar.

Per no espantar el personal, almenys els periodistes congregats, Albert Om va animar a continuar “explicant històries, que d'això es tracta en la professió”. I hi va afegir: “Els periodistes tenim la millor feina del món, malgrat que cada vegada és més difícil exercir-la.” “Vivim la vida en directe i exercim d'historiadors del moment explicant el que ens toca viure, i els historiadors ja estudiaran allò que recollim”, va dir.

Om, que no és amic de fer auguris, va indicar que, com li passa amb la música, no veuria amb mals ulls establir una mena de Spotify d'articles periodístics tot i reconèixer no saber si això seria viable... Com dèiem, moltes preguntes sense resposta.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-02-2017 Pàgina 23

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1069084-albert-om-tenim-la-millor-feina-del-mon-pero-ara-es-mes-dificil-exercir-la.html